

219 - İSLÂM DİNİNİN ÜSTÜNLÜKLERİ

Soru

Müslümanlar, niçin dinlerinin hak olduğuna inanırlar? Bu konuda ellerinde yeterince ikna edici delilleri var mıdır?

Detaylı cevap

Allah’a hamd olsun.

Bu soruyu soran muhterem kız kardeşim,

Selâm ve iyi dileklerimden sonra;

Sorunuz, ilk bakışta, mantıksal olarak, İslâm dînine girmemiş birisinin sorusu intibâ uyandırıyor. Zira, bu dîni bilen, onun inanç esaslarına bağlı ve bu esasları hayatında uygulayan birisi, gölgesinden istifâde ettiği dînin ve içinde bulunduğu nimetin kadrini gerçekten bilir. Birçok sebepten dolayı...

Bunlar:

1. Müslüman, eşi ve benzeri olmayan, en güzel isimlerin kendisine âit olduğu ve yüce sıfatlara hâiz bir tek ilaha kulluk etmektedir. Böylece, müslümanın yönelişleri ile gâyesi birleşir, Rabbine ve yaratıcısına güvenir, O’na tevekkül eder, her türlü yardımı, başarıyı ve desteği ondan ister. İnanır ki Rabbi, her şeye gücü yetendir, eşe, çoluk-çocuğa ihtiyacı olmayandır, yerleri ve gökleri yaratandır. O, dirilten, öldüren, yoktan var eden, rızık verendir... O yüzden kul, rızık, her şeyi işiten ve icâbet eden (Allah)’tan ister. O’na duâ eder ve tevbeleri çok kabul eden, çok bağışlayan ve Rahîm olan (Allah)’a ricâda bulunur. Her şeyi hakkıyla bilen, her şeyden haberdar olan, gizli-açık her türlü niyeti bilen Rabbine karşı günah işlediğinde veya kulluk hususunda ihmalkârlık ettiğinde, O’na tevbe eder. Günahının, nefsine veya başkalarının hakkına tecavüze dönüşmesinden çekinir.

Çünkü Rabbi, her şeyi görüp gözetmektedir. Yine bilir ki; Rabbi, gaybın tek bilicisi ve hikmet sahibi olandır. Rabbin, kendisi için seçtiği ve takdir ettiğine îmân eder. Zira, Rabbi ona zulmetmemiştir, hikmetini bilmesede Rabbinin kendisi için koymuş olduğu hüküm, en hayırlı olandır.

2. Kulluğun, müslüman nefsindeki tezâhürleri... Namaz, kendisi ile Rabbi arasında bir bağıdır. Namazı, huşu içinde edâ ettiği takdirde, sükûnet, itmi'nan ve rahatlık hisseder. Çünkü, aşkın bir varlık olan Allah -azze ve celle-'ye sığınmaktadır. Bu yüzden İslâm Peygamberi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-:

“Bizi namaza rahata kavuştur” buyururdu.

Başına kötü bir şey gelse veya endişe etse hemen namaza sığınır. Zira, her kimin başına bir musibet gelse, o da namaz kılmayı denese, içinde bulunduğu sıkıntıdan ve musibetten kurtulup, sabır ve sükunete erdiğini hissedecektir. Çünkü, namazında Rabbinin kelâmını okumaktadır. Rabbin kelâmının etkisi, yaratılmışların sözlerinin tesiriyle mukayese edilemez. Bazı psikiyatri doktorlarının sözleri, göreceli olarak olsa bir rahatlamaya ve hafiflemeye etki ediyorsa, psikiyatri doktorunu yaratanın sözünün tesirini varın siz düşünün artık!

Zekâta gelecek olursak... İslâm'ın rükünlerinden biri olarak zekât, nefsi cimrilikten ve pintilikten temizler. Kerem sahibi olmaya, fakirlere ve muhtaçlara yardım etmeye alıştıır. Kıyâmet gününde de, diğer ibâdetlerde olduğu gibi, sahibine fayda sağlar. Müslüman'ın vereceği zekât; beşeri sistemlerdeki yüksek vergi miktarları gibi değil, yalnızca (malının) 1000'de 25 (% 2,5)'lik bir miktarını verilir. Ama, kaçarak-göçerek değil, can-ı gönülden verir...

Oruç da aynı şekilde... Allah'a ibâdet olarak, hesabı yapılamayacak kadar sevap karşılığında... Açlık çeken kimselerin ve yemekten mahrum olanların hallerini (yüreğinde) hissetmek ve yaratıcının kullarına olan nimetinin (yüceliğini) hatırlamak maksadıyla, yemekten, karı-koca ilişkisinden uzak durmaktır...

Ve Hacc... İbrahim -aleyhisselâm-'ın inşa ettiği, Allah'ın evini, Harem-i Şerif'i ziyâret etmek... Allah'ın emrine tâbi olmak, duâların kabulü, yeryüzünün her yerinden gelen müslümanlarla tanışmak kaynaşmak...

3. İslâm, her hayırlı işi emretmiş, her kötü işi de yasaklamıştır. Her türlü edebi ve ahlakî güzelliği emretmiştir. Mesela; doğruluk, yumuşak huyluluk, nezaket, tevâzu, hayâ, sözünde durmak, vakar, merhamet, adâletli ve cesur olmak, sabır, kanaatkâr olmak, iffetli ve iyiliksever olmak, hoşgörölü, güvenilir olmak, iyi ve güzel olana şükretmek, öfkesini yenmek...

Ana-babaya iyiliği emreder, sıla-i rahim, muhtaca yardım etmek, komşuya iyi davranmak, yetimin malını korumak ve kollamak, küçüklere şefkat, büyüklere hürmet etmek, hayvanlara ve hizmetçilere yumuşak davranmak, yoldan geçişlere mâni olacak veya zorlaştıracak olan şeyileri bertaraf etmek, güzel sözlölük, (cezalandırmaya) gücü yettiği halde (suçluyu) bağışlamak...

Müslümanın, müslüman kardeşine nasihatte bulunması, müslümanların ihtiyaçlarını karşılamak, ödeme zorluğu çeken borçluyu idâre etmek, başkasını kendi nefesine tercih etmek,eşit davranmak, (cenâze sahibine) taziye de bulunmak, insanların yüzüne tebessüm etmek,hasta ziyâreti, mazluma yardım etmek, arkadaşlar arasında hediyeleşmek, misafire ikramda bulunmak, hanımına güzel davranmak, eşinin ve çocuklarının nafakasını vermek, selâmı yaymak, ev halkının mahremiyetine muttali olmamak için, evlere girerken ev sahiplerinden izin almak...

Bunlardan bir kısmını, müslüman olmayanlar yapıyor olsa da, genel etik kuralı gereği olarak yapmaktadırlar. Yoksa yaptıkları (bu iyi davranışların) karşılığında sevap kazanma veya kıyâmet gününde kurtuluşa erme arzusuyla değildir.

İslam'ın nehyettiklerine gelecek olursak; (konulan tüm yasakların) fert ve toplumun çıkarları için olduğunu görürüz. Tüm yasaklar, Rabb Teâlâ ile kul arasındaki, kul ile kendisi arasındaki ve nihâyet insanların birbirleri arasındaki ilişkilerin korunması içindir. Maksadın hasıl olması için,bu misalleri ele alalım:

İslâm, Allah'a ortak koşulmasını ve O'ndan başkasına kulluk yapılmasını yasaklamıştır. (Çünkü) Allah'tan başkasına kulluk etmek, bedbahtlık, sefillik ve perişan olmaktır. Kâhinlere, büyücülere gitmek ve onların dediklerini tasdik etmek de yasaklanmıştır.İki kişinin arasının açmak veya iki kişiyi birleştirmek maksadıyla yapılan sihir, olaylar ve insanların hayatlarıyla ilgili olarak burçlara ve yıldızların (bu konulara) etkisine inanmak, zamana sövmek, (çünkü zamanın tasarrufu Allah'ın

elindedir), uğursuzluğa inanmak.... yasaktır.

Saygınlık, itibar kazanmak ve de gösteriş olsun diye (bile olsa) yapılan amellerin terk edilmesi, Allah'tan başkasına boyun eğmek veya secde etmek, onlarla yakınlaşmak veya kendisine yakınlaştırmak gâyesiyle münâfık kimselerle oturup kalkmak, Allah'ın lâneti, gazabı veya ateş üzerine lânetleşmek yasaklanmıştır.

Duran suyun içine abdest bozmak, yolların orta yerine veya insanların oturduğu/ gölgelendiği yerlere, su yataklarına abdest bozmak, abdestini bozarken arkasını veya önünü kibleye dönmek, küçük abdestini bozarken, erkeklerin avret yerini sağ eliyle tutması, hacetini yapmakta olan kimseye selâm verilmek, uykudan uyanan kimsenin, ellerini yıkamadan önce, kabın içindeki suya daldırması yasaklanmıştır.

Güneşin doğuşu sırasında, zeval (öğle) vaktinde ve batışı, (şeytanın iki boynuzu arasından batarken) esnasında nâfile namazı kılmak nehyedilmiştir.

Acıkmış olduğu halde ve yemek başındayken namaza kalkmak, abdesti sıkışık olduğu halde namaz kılmak... Bütün bunlar namaz kılan kimsenin beynini meşgul edeceği ve istenilen huşu ortamından uzaklaştıracağı için yasak sayılmıştır.

Namaz kılarken, (yanındaki bir başka namaz kılan kimseyi rahatsız edecek biçimde) sesini yükseltmek, uykusu geldiği halde ısrarla gece namazı kılmaya çalışmak (uyuyup, istirahatını yaptıktan sonra kalkmalıdır), gecenin tamamını teheccüd ile geçirmeye kalkışmak ve özellikle de bunu her gece arka arkaya yapıyorsa... nehyedilmiştir.

Ayrıca, yellenme sesi duymadığı veya koku hissetmediği halde, abdesti bozuldu zannıyla namazdan çıkmak...

Camilerin içinde alış-veriş yapmak, yüksek sesle yitiğini aramak da yasaklanmıştır. Çünkü camiler, Allah'ın zikredildiği mekânlardır, oralarda dünyevî işlerle meşgul olmak, ibâdethanelerin şanına yakışmaz.

Namaz başladı diye, koşturmak da nehyedilen davranışlardandır. Bilakis, sükûnet ve vakar içinde

yürünmesi gerekir. Yine, namaz kılanın kafasını meşgul edecek derecede camilerin içinde yapılan her tür süsleme de nehyedilmiştir.

Orucunu hiç açmadan ve ara vermeksizin iki günü birleştirmek. Eşi yanında olduğu halde kadının, eşinin onayını almadan nâfile oruç tutması yasaklanmıştır.

Kabirlerin üzerine bina yapılması veya (duvarlarının) yükseltilmesi, üzerlerine oturulması, kabirler arasında ayakkabıyla dolaşılması, kabirlerin aydınlatılması, üzerlerine yazı yazılması ve kabirlerin eşilmesi (Nebbaşlık)kabirlerin namazgâh olarak kullanılması yasaklanmıştır.

Ölülerin arkasından yüksek sesle ağlamak (ağıt yakmak), elbisesini yırtmak, saçını- başını dağıtmak, câhiliye âdetlerinden olan (ölen kişinin özelliklerini sayarak) cenâze selası vermek yasaklanmıştır. Vefat haberini duyurmak maksadıyla yapılan ilâna ise cevaz verilmiştir.

Fâiz yemek, kandırmaya, yanıltmaya dayalı her türlü alış-veriş şekli yasaktır. İçki ve kanın satılması, domuz eti, putlar ve Allah'ın haram kıldığı her şeyin satılması ve satın alınması sonucu elde edilen paralar da haramdır. Satın alma niyeti olmadığı halde, açık artırmalarda (mezatta) yapıldığı gibi malın fiyatını artırmak, malın satışı sırasında var olan özrünü saklayıp gizlemek, kendisine âit olmayan malı satmak, elinde olmayan (daha satın almadığı malı) satmak, bir başkasının satın aldığı/alacağı malı almak, sattığı/satacağı malın yerine kendi malını teklif etmek, başkası yaptığı sırada, pazarlık üzerine pazarlığa girişmek, meyveyi olgunlaşmadan veya bozulmuşken satmak, tartarken veya ölçerken cimrilik etmek, tekel oluşturmak, ortağı olduğu arsadaki veya meyve bahçesindeki hissesini, ortağına teklif etmeden önce başkasına satmak, yetimlerin mallarını haksız olarak yemek, kumar kazancını yemekten çekinmemek, fal okları, gasp, rüşvet almak ve rüşvet vermek, insanların mallarını yağmalamak, haksız yere başkalarının mallarını yemek veya telef etmek üzere alınmış malı yemek, insanların mallarının değerini düşürmeye çalışmak, bulduğu şeyi gizlemek ve yok etmek, buluntu malı almak (sahibi veya sahibini bilen hariç) dolandırıcılığın her çeşidi, geri ödeme niyeti olmadığı halde, (ödeme va'diyle) borç almak, sahibinin gönül rızâsını almadan malını almak... nehyedilmiştir. Kılıç zoruyla alınan her şey haramdır, aracılık etmek gâyesiyle alınan hediye de yasaklanmıştır.

Hayatını, toplumdan uzak, münzevi idâme ettirmek, evlenmemek, erkekliğini (bilinçli olarak) yok ettirmek, aynı anda iki kız kardeşle birden evlenmek, bir kadını halasıyla veya teyzesiyle (ilişkilerin kopması korkusuyla, hangisi küçük veya büyük olursa olsun fark etmez) aynı anda nikâhı altına almak, berdel evliliği (mesela; beni kızınla veya kız kardeşinle evlendir, bende seni kızım veya kız kardeşimle evlendireyim demek suretiyle, biri diğèrinin karşılığı olması ki, bu zulüm ve haramdır) yapmak, mut'a nikâhı (iki tarafça üzerinde anlaşılan belli bir süre içinde son bulan evlilik) yapmak, hayızlıyken (temizlenme dönemi bitmeden) hanımıyla ilişkiye girmek, hanımıyla meşru yol dışında birleşmek, müslüman kardeşi tarafından nişanlanan kızı (terk etmedikçe veya ona izin vermedikçe) kendisi nişanlamak, emri olmaksızın dul kadını, izni olmadan da bekâr kızı evlendirmek, evlenenleri; câhiliye dönemi âdetlerinden olan (erkek evladınız olsun! gibi) ifâdelerle tebrik etmek, çünkü câhiliye dönemi Arapları kız çocuklarından nefret ederlerdi. Dul kadının, hâmile olduğunu gizlemesi, karı-kocadan herhangi birinin aralarında geçen özel şeyleri başkalarıyla paylaşmaları, kadının, kocasını fesada âlet etmesi, boşanmayı oyuncak haline dönüştürmek, kadının kız kardeşinin (evli olsun, nişanlı olsun) eşi tarafından boşanması için talepte bulunması. Mesela, bir kadının, bir başka erkekten, eşini boşayıp kendisiyle evlenmesini istemesi gibi...Kadının, izni olmadan, eşinin malından infakta bulunması, kadının, eşinin yatağını terk etmesi, (eğer meşru bir özrü olmaksızın bunu yaparsa, meleklerin lânetine uğrar) bir kimsenin, babasının hanımıyla evlenmesi, başkası tarafından hâmile kalmış bir kadınla (evlenmek ve hamileyken) ilişkide bulunmak, eşinin rızâsı olmaksızın hür bir kadına eşi tarafından azil uygulamak, bir kimsenin geceleyin seferden dönüşte, haber vermeden âilesinin kapısını çalması ve onları korkutması (!) gelişini haber verirse mahzuru yoktur. Hanımının gönül rızâsı olmadan mihrinden almak, eşine verdiği zarar karşılığında.... yasaklanmıştır.

Kadınların açık-saçık dolaşmaları, kadınların sünnet edilmesi konusunda aşırılığa kaçmak, kadınların, kocalarının izni olmadan başka birisini evine alması... Eğer, gelmelerinde mahzur bulunan kimseler değillerse genel bir izin yeterlidir. Anası ile evlâdını ayırmak, erkeğin pezevenklik (deyyusluk) yapması, bakılması haram olan namahrem kadınlara ısrarla bakmak ve bakışını tekrarlamak yasaklanmıştır.

İster suda boğularak ölmüş olsun, isterse de başka şekilde boğulmuş olsun veya yüksek bir yerden düşerek ölmüş olsun, murdar hayvanın etini yemek yasaklanmıştır.

Yine; kan, domuz eti, Allah'ın adından başkasının adıyla veya putlara adanmak suretiyle kesilen (hayvanın etini yemek) de yasaklanmıştır.

Leş yiyerek beslenen hayvanların etinin yenmesi ve sütünün içilmesi, yırtıcı hayvanlardan ve kuşlardan pençeli olanlar, ehil eşeklerin etleri, aç-susuz bırakılmak veya başka şekillerde ölüme terk edilerek telef olan hayvanların etlerini yemek yasaklanmıştır.

Dişleyerek veya tırnaklayarak öldürülen hayvanların etini yemek, birden fazla hayvanın aynı mekânda, birbirlerinin gözü önünde boğazlanması ve hayvanın gözünün önünde satır bilemek... yasaklanmıştır.

Elbise ve süs eşyalarında:

Elbisede israf yasaklanmıştır. Erkeklerin altın takı kullanması, çıplaklık, açık-saçık dolaşmak ve erkeklerin diz kapaklarını açıkta bırakacak şekilde (giyinmeleri) yasaklanmıştır. Elbisesini yerleri süpürecek şekilde uzatmak, böbürlenerek yürümek ve gösterişli (şöhret elbisesi) giymek.

Yalancı şahitlik yapmak, iffetli kadınlara iftira atmak, suçsuz insanları zan ve töhmet altında bırakmak. Dil ve hareketleriyle insanları taklit etmek, isimlerin yerine lakap kullanmak, gıybet ve dedikodu yapmak, müslümanlarla alay etmek, mensubu olduğu kabilesi ile övünmek, soy-sop ile alay etmek, sövgü, yerme, çirkin sözlülük, taklitçi bir eda ile konuşmak, müstehcenlik, kendisine yönelik bir saldırı olmadıkça sesini yükseltmek, yasaklanmıştır.

(Müslümanlar), yalan söylemekten men edilmişlerdir. Yalanın en şiddetli olanı da, uykuyla ilgili olanıdır. Mesela; rüyasında gördüğü iddiâsını kullanarak veya kendisiyle başkaları arasındaki husumetten korkarak kendisine manevî veya maddi makam-mevki sağlamak

Bir kimsenin kendisini temize çıkarması, fısıltı halinde konuşmak yasaklanmıştır. Üç kişi bir aradayken, (diğerini üzecek şekilde) aralarından ikisinin kendi arasında fısıldaşmaları yasaklanmıştır. Mümine lânet etmek ve lânet edilmeyi hak etmeyene lânet etmek de yasaktır.

Ölülere sövmek, ölümü talep etmek için duâ etmek veya uğradığı bir zarar dolayısıyla ölmeyi temenni etmek, kendisi aleyhine, çoluk-çocuğuna, hizmetçilere veya mallarına bedduâda bulunmak yasaklanmıştır.

Başkasının önündekinden yemek, yemeğin ortasından yemek yasaklanmıştır. Kendi tarafından ve önünden yemesi gerekir. Zira bereket, yemeğin ortasına iner. Kırık bir bardağın gediğinden su içmek suretiyle, kendisine eziyet etmek, kabın içine üfürmek, yüzükoyun yatmış olduğu halde yemek ve içki içilen sofrada bulunmak, yasaklanmıştır.

Ocağı evde terk edip uykuya dalmak, eline yağ gibi kokulu veya başka bir madde bulaşmış olduğu halde geceleme. Yüzüstü yatmak, rüyâsında gördüğü kötü şeyleri anlatmak veya yorumlamak yasaklanmıştır. Çünkü bunlar şeytanın oyunlarındanıdır.

Haksız yere adam öldürmek, fakirlik korkusuyla çocuklarını öldürmek, intihar etmek, zinâ yapmak, livata, alkollü içki içmek, üretimini yapmak, taşımak ve satmak, Allah’a karşı gelmek suretiyle insanların rızâsını kazanmaya çalışmak. Ana-babasını öfkeliendirmek ve onlara “öf size” demek, çocuğu, babasından başkasına âit saymak, ateş ile dağlayarak eza etmek, canlıları ve ölüleri ateş ile yakmak, ölülerin cüsseleri üzerinde işkence yapmak, bâtıla yardım etmek, günah ve düşmanlık üzerine yardımlaşmak, Allah’a isyan olan bir konuda başkasına itaat etmek, yalan yere yemin etmek, başkalarının izni olmadan konuşmalarını dinlemek, insanların avret yerlerine bakmak, kendisine âit olmayan şeyin sahibi olduğunu iddiâ etmek, yapmadığı işin ecrini almayı ve övgüsüne mazhar olmayı beklemek, insanların, rızâsı olmadığı halde evlerini dikizlemek, israf ve savurganlık etmek; sahibine gûnahtan başka bir şey kazandırmayan yemin, casusluk yapmak, salih erkek ve salih kadınlar hakkında kötü bulunmak, karşılıklı hasetleşmek, birbirinden nefret etmek, bâtılda ısrar etmek, kibir, böbürlenme, büyüklük taslamak, kendisini beğenmek, şımarıklık ve taşkınlık ederek eğlenmek, işçiye söz verdiği ücreti ödemekten vazgeçmek, çocuklarına verdikleri hakkında aralarında adâletsizlik yapmak, malının tamamını vasiyet edip, vârislerini fakir bırakmak yasaklanmıştır. Böyle bir vasiyetin, üçte birinden fazlası tatbik edilmez. Kötü komşuluk, meşru bir gerekçe olmaksızın 3 günden fazla bir müslümanla küs kalmak, gözünü çıkarmak ve dişini kırmak gibi olumsuzluklara sebebiyet verme ihtimali sebebiyle iki parmağı arasına aldığı taşı

fırlatmak, miras ehli olan kimseye terekesinden pay verilmesini vasiyet etmek. Çünkü Allah, vârisler için haklarını vermiştir. Komşuya eziyet etmek, müslüman kardeşine silah doğrultmak, eza endişesiyle kılıcını kınından sıyırıp dolaşmak, iki kişi arasında rızâları olmaksızın ayrımcılık yapmak, meşru bir gerekçe olmaksızın hediyeği geri çevirmek, israf ve savurganlık, malını sefih-serkeş kimselere vermek, kadın ve erkeklerden bazılarını diğerlerine üstün kılması için Allah’a duâ etmesine engel olmak, verilmiş olan sadakalarının minnet ve başa kakmak gibi yöntemlerle geçersiz kılınması, şâhitlikten kaçınmak, yetimi zora sokmak ve dilenciği terslemek, necis (hükmündeki) ilaçlarla tedavi olmak. Çünkü Allah, bu ümmetin devâsını haram kıldığı şeylerde yaratmamıştır. Savaş sırasında kadın ve çocukların öldürülmesi, bir kimsenin, bir başkasına üstünlük taslaması, verdiği sözden caymak, emânete hıyânet etmek, ihtiyacı olmadığı halde dilencilik yapmak, korkutarak şaka veya ciddî olarak müslüman kardeşinin malını almak, babanın oğluna bağışladığı hariç, bir kimsenin hibe ettiği veya bağışladığı şeyden vazgeçmesi, bilgisi olmadığı halde doktorluğa yeltenmek, karınca, arı ve hüdhüd (kuşunu) öldürmek, erkeklerin ve kadınların birbirilerinin avret yerlerine bakmaları, izinleri olmaksızın iki kişinin arasına oturmak ve selâmı sadece tanıdığı kimseye vermek, yasaklanmıştır. Zira selâm tanıdık olsun veya olmasın herkese verilmelidir. Yeminin, yemin eden için çıkar sağlama aracı yapılması, halbuki ondan daha hayırlısı gelir ve yemine kefâret olur. Sinirli olduğu bir anda, iki hasım arasında arabulucuk yapmaya kalkışmak veya diğerinin söyleyeceklerini dinlemeden, birisi aleyhine/lehine hüküm vermek, yanında kesici aletler gibi, insanlara eziyet verecek şeylerle çarşı-pazardan (gibi kalabalık yerlerden) geçmek, oturduğu yerden birini kaldırıp, onun yerine oturmak, (bir müslüman) kardeşinin yanında (otururken) izin almadan gitmek için ayağa kalkmak, yasaklanmıştır.

Bu ve benzeri birçok emir ve yasak, insanların mutluluğu ve insanlığın huzuru için gelmiştir. Ey bu soruyu soran kız kardeşim, hiç böyle bir dîn gördün veya tanıdın mı?

Cevabı okumayı tekrarla, sonra kendine sor: Senin bu dîne tâbi olanlardan biri olmaman büyük bir kayıp değil mi?

Allah Teâlâ Kur’an-ı Azim’inde şöyle buyurmuştur:

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

[سورة آل عمران الآية: ٨٥]

“Kim, İslâm'dan başka bir dîn ararsa, o dîn ondan asla olunmayacaktır ve o, âhirette hüsrana uğrayanlardan olacaktır.” (Âl-i İmran Sûresi: 85).

Son olarak, sana ve bu cevabı okuyan herkese, doğruya ulaşma ve hakka tabi olma yolunda muvaffakiyet temenni ediyorum. Allah, bizi ve sizi her türlü kötülükten korusun.